Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31300
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

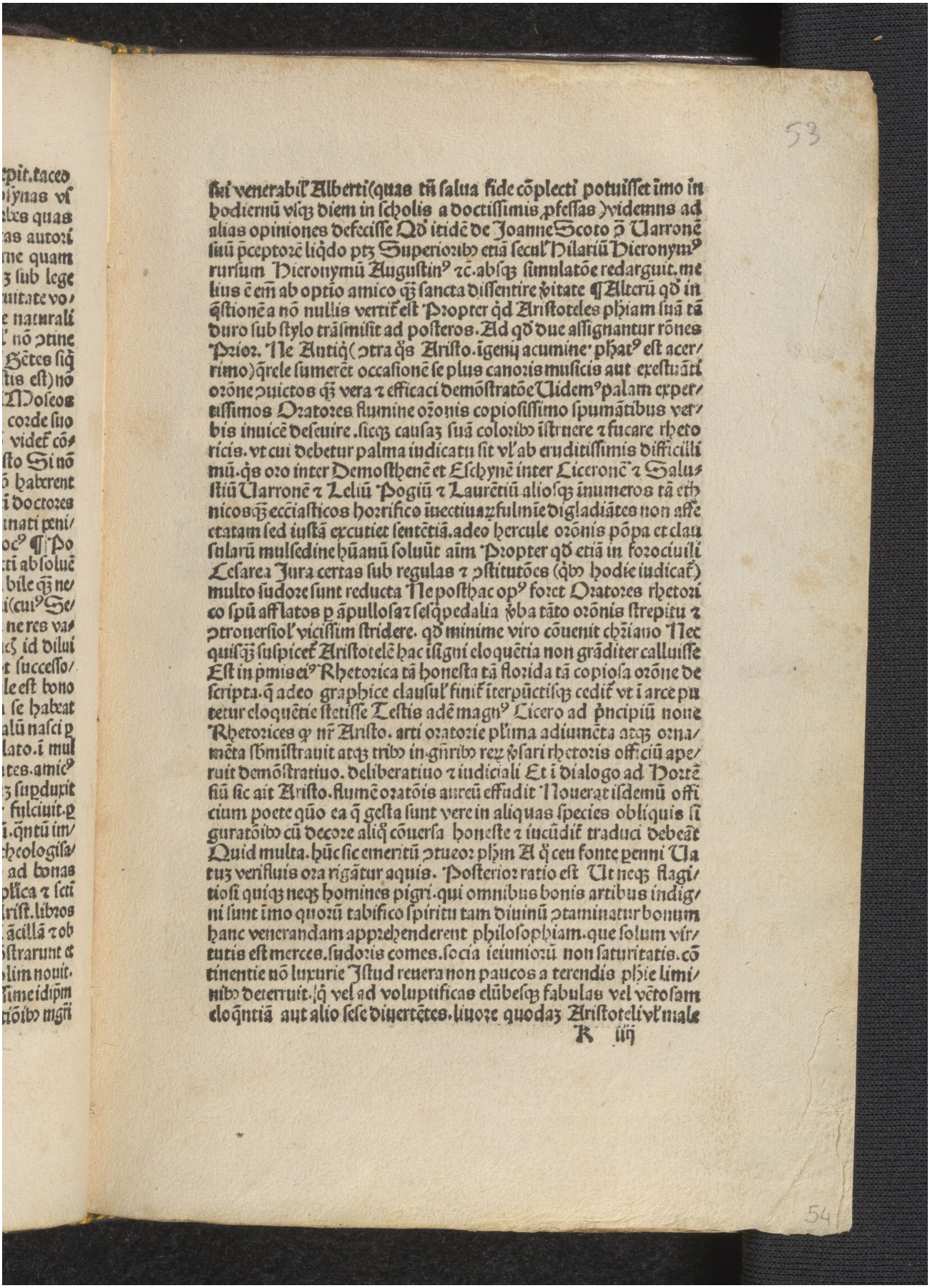

53

sui venerabil' Alberti (quas tũ salua fide cõplecti potuisset imo in
hodiernũ vsq; diem in scholis a doctissimis ꝓfessas) videmus ad
alias opiniones defecisse Qd itidẽ de Joanne Scoto ꝗ Varronẽ
suũ ꝓceptorẽ liqdo ptz Superioribꝫ etiã secul' Hilariũ Hieronym⁹
rursum Hieronymũ Augustin⁹ ꝛc. absq; simulatõe redarguit. me
lius ẽ em ab optio amico q̃z sancta dissentire ꝓitate ¶ Alterũ qd in
q̃stionẽ a nõ nullis vertit' est Propter qd Aristoteles phiam suã tã
duro sub stylo trãsmisit ad posteros. Ad qd due assignantur rõnes
Prior. Ne Antiq (ꝓtra q̃s Aristo. igenij acumine phat⁹ est acer/
rimo) q̃rele sumerẽt occasionẽ se plus canoris musicis aut exestuãti
orõne ꝓuictos q̃z vera ꝛ efficaci demõstratõe Videm⁹ palam exper/
tissimos Oratores flumine orõnis copiosissimo spumãtibus ver/
bis inuicẽ deseuire. sicq; causaꝫ suã coloribꝫ istruere ꝛ fucare rheto
ricis. vt cui debetur palma iudicatu sit vl' ab eruditissimis difficilli
mũ. q̃s oro inter Demosthenẽ et Eschynẽ inter Ciceronẽ ꝛ Salu/
stiũ Varronẽ ꝛ Leliũ Pogiũ ꝛ Laurẽtiũ aliosq; inumeros tã eth
nicos q̃z ecclasticos horrifico inectiuaꝫ fulmĩe digladiãtes non affe
ctatam sed iustã excutiet sentẽtiã. adeo hercule orõnis põpa et clau
sularũ mulsedine hũanũ soluũt aĩm Propter qd etiã in forociuili
Cesarea Jura certas sub regulas ꝛ ꝓstitutões (q̃bꝫ hodie iudicat)
multo sudore sunt reducta Ne posthac op⁹ foret Oratores rhetori
co spũ afflatos p ãpullosaꝫ selq̃ pedalia ꝓba tãto orõnis strepitu ꝛ
ꝓtroversiol' vicissim stridere. qd minime viro cõuenit chr̃iano Nec
quisq̃z suspicet Aristotelẽ hac isigni eloquẽtia non grãditer calluisse
Est in ꝑmis ei⁹ Rhetorica tã honesta tã florida tã copiosa orõne de
scripta. q̃ adeo graphice clausul' finit' iterpũctisq; cedit' vt i arce pu
tetur eloquẽtie stetisse Testis adẽ magn⁹ Cicero ad ꝓncipiũ none
Rhetorices q̃ nr̃ Aristo. arti oratorie plũma adiuncta atq; orna/
mẽta sbmistrauit atq; tribꝫ in gnribꝫ rerꝫ ꝓsari rhetoris officiũ ape/
ruit demõstratiuo. deliberatiuo ꝛ iudiciali Et i dialogo ad Nortẽ
siũ sic ait Aristo. flumẽ oratõis aureũ effudit Nouerat isdemũ offi
cium poete quõ ea q̃ gesta sunt vere in aliquas species obliquis si
guratõibꝫ cũ decore alicq; cõuersa honeste ꝛ iucũdit' traduci debeãt
Quid multa. hũc sic emeritũ ꝓtueor phm A q̃ ceu fonte penni Ua
tuꝫ verifluis ora rigãtur aquis. Posterior ratio est Ut neq; flagi/
tiosi quiq; neq; homines pigri. qui omnibus bonis artibus indig/
ni sunt imo quorũ tabifico spiritu tam diuinũ ꝓtaminatur bonum
hanc venerandam apprehenderent philosophiam. que solum vir/
tutis est merces. sudoris comes. socia ieiuniorũ non saturitatis. cõ
tinentie nõ luxurie Istud reuera non paucos a terendis phie limi/
nibꝫ deterruit. q̃ vel ad voluptificas elũbesq; fabulas vel vẽtosam
eloq̃ntiã aut alio sese diuertẽtes. liuore quodaꝫ Aristoteli vl' male

54